

[Bollgministeren]

blemernes omfang og eventuelle løsningsmuligheder.

Denne møderække er for tiden ved at blive fastlagt og vil, således som det ser ud i øjeblikket, være afsluttet i midten af marts måned.

På denne baggrund er det mit håb, at jeg kan færdiggøre og afgive min redegørelse til Boligudvalget omkring 1. april i år.

Spm. nr. S 532

Til *energiministeren* (21/1 94) af:

Riishøj (SF):

»Agter ministeren at nyvurdere tilladelsen til opførelse af en ny kulfyret enhed ved Vendsysselværket set i lyset af regeringens egne måltal for elbesparelser, potentialet for elbesparelser og decentral kraftvarme?«

Begrundelse

Gennem spørgsmålet ønskes oplyst, hvorvidt ministeren på baggrund af bl.a. regeringens egne fremskrivninger for elforbruget og oplysninger fra forskere fra AUC, jf. omtale i tv den 20. januar 1994 og i dagspressen den 20. og 21. januar 1994, agter at omvurdere tilladelsen til Elsam om bygning af en ny kulfyret enhed ved Vendsysselværket.

Svar (1/2 94):

Energiministeren (Jann Sjursen):

Energistyrelsen godkendte Vendsysselværket (Nordjyllandsværket) den 3. april 1992. Godkendelsen skete samtidig med godkendelsen af Skærbækværket.

Amtets foreliggende forslag til regionplantilæg giver ikke grundlag for en fornyet elmæssig behandling i henhold til elforsyningsloven.

Den sidste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 189:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Repatrieringshjælp til flygtninge og indvandrere samt ændring af reglerne om behandling af klager over Dansk Flygtningehjælps afgørelser om kontanthjælp).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 2/2 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Jørn Pedersen (S):**

Da vores ordfører på området, hr. Peder Sass, ikke kan være til stede her i salen i øjeblikket, skal jeg kort redegøre for, at Socialdemokratiet naturligvis støtter det fremsatte lovforslag. Vi ser det som en positiv udvikling og vil gerne tilse, at det får en hurtig og effektiv udvalgsbehandling.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er nu anden gang inden for et år, at vi behandler et lovforslag om repatriering. Sidste år vedtog et flertal en repatrieringsordning for flygtninge, som vi fra konservativ side stemte imod – ikke af principielle, men af en række konkrete grunde.

Det foreliggende lovforslag går først og fremmest ud på også at give indvandrere en repatrieringsordning. Forslaget og de ledsagende bemærkninger giver anledning til en stribe spørgsmål og nøjere udvalgsbehandling.

Ikke mindst de økonomiske virkninger vil vi gerne have nærmere belyst – både konkret og også mere generelt samfundsøkonomisk.

Man forhøjer maksimum for kontante ydelser for både flygtninge og indvandrere, som ønsker at blive repatrieret. Hvad er baggrunden for det valgte støtteniveau, ud over at det svarer til tre måneders kontanthjælp efter skat? Hvorfor er man landet lige præcis på det niveau? Hvad er erfaringsgrundlaget, og hvilke forventninger har man til fremtiden? Forestiller man sig, at beløbet skal stige fremover? Hvilke elementer skal indgå i behovsvurderingen? Hvorfor skal de forskellige landes forskellige leveomkostningsniveauer netop ikke medtages i behovsvurderingen, sådan som det fremgår af lovforslagets bemærkninger?

Ville det ikke netop være rimeligt at medtage dette, idet der jo er forskel på, hvad det koster at leve anstændigt i Tyrkiet, Pakistan og Israel? Det kan vel ikke være hensigten, at nogle skal vende hjem for med dansk bistand i ryggen at udgøre en ny overklasse i hjemlandet?

Hvordan vurderer regeringen mulighederne for at kontrollere, at eksempelvis pensionsudbetalingerne bliver korrekte? Nu har regerin-